

Men jeg er sådan set ikke optaget af at sætte etiketter på. Det, jeg synes er afgørende, er, om man står inde for eller ikke står inde for retssikkerheden, og jeg synes, den meget store indflydelse – det anerkender jeg gerne – Dansk Folkeparti har på dansk retspolitik qua den jernnæve, man holder regeringen i, er stærkt betænkelig.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti fremsatte beslutningsforslaget her i oktober, og så kommer regeringen nu halsende med et lovforslag, hvor man møder Dansk Folkeparti nogenlunde på halvvejen. Det er betænkeligt, at et parti, der har så stor indflydelse på regeringen, har et så lille engagement, når det drejer sig om at sikre en helt fundamental rettighed i det danske samfund, nemlig retssikkerheden.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Peter Skaarup (DF):

Hr. Morten Østergaard må jo ligesom blive enig med sig selv om, hvordan han vil argumentere.

Hr. Morten Østergaard mener, at Dansk Folkeparti er fuldstændig isoleret, væk fra enhver indflydelse og langt ude på højrefløj, men hr. Morten Østergaard siger også, at Dansk Folkeparti har meget, meget stor indflydelse og nu har fået regeringen med på noget, der efter Det Radikale Venstres opfattelse er en helt forkert galej.

Jeg tror, vi har en god del indflydelse, og jeg er enig i den del af hr. Morten Østergaards argumentation, hvor han sagde, at vi fremsatte vores forslag i oktober 2008, og at regeringen så er fulgt efter med noget her i februar. Nu står vi forhåbentlig med noget, hvor der er flertal for det, vi egentlig godt kunne tænke os, nemlig nogle smidigere regler og nogle gode, praktiske ting, som politiet kan bruge i det daglige arbejde.

Vi kunne godt tænke os at få endnu en lille praktisk ting, der ikke har noget med retssikkerheden at gøre, på plads. Det er, at man også fik lidt mere tid til de aflytninger, og det må vi så se om vi kan komme igennem med. Men selve det, at man imødegår de kriminelle, ved at man kan aflytte alle de telefoner, en organiseret kriminel har, i stedet for at gå til retten, hver gang den pågældende får en ny telefon, synes jeg egentlig er meget godt. Så jeg synes sådan set, det er meget godt gået af Dansk Folkeparti i dag.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 77: Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af straffen for vold mod den, der handler i offentlig tjeneste eller hverv.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2008).

Kl. 15:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 15:01

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Dette beslutningsforslag pålægger regeringen at fremsætte forslag til lov om ændring af straffelovens § 119, stk. 3, så strafferammen ændres fra bøde eller fængsel i indtil 6 måneder til fængsel i indtil 1 år. Ifølge forslaget skal der endvidere som altovervejende hovedregel fastsættes en ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3.

Jeg har stor sympati for det grundlæggende sigte med beslutningsforslaget, men jeg mener samtidig, at det delvis bygger på en misforståelse af de gældende regler. Straffelovens § 119, stk. 3, handler nemlig kun om den situation, hvor nogen på anden måde end ved vold og trusler om vold hindrer offentligt ansatte i at udføre deres arbejde, og denne bestemmelse gælder altså kun, hvis der slet ikke er anvendt vold eller trusler om vold, f.eks. hvis en gruppe personer alene ved at stå fysisk i vejen har hindret et brandslukningskøretøj i at nå frem til en brand.

Er der anvendt vold eller trusler om vold, f.eks. hvis der er kastet sten mod politifolk eller

brandmænd, er forholdet i stedet omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Denne bestemmelse handler bl.a. om den, der med vold eller trusler om vold overfalder nogen, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller på samme måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling. Strafferammen er her helt op til 8 års fængsel og ikke kun 6 måneder som i § 119, stk. 3.

Strafferammen i straffelovens § 119, stk. 1, blev i øvrigt i 2004 forhøjet fra 6 til 8 års fængsel. Hensigten med denne ændring af loven var, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, skulle forhøjes med en tredjedel af det hidtidige strafniveau i sådanne sager. Det svarer til den strafskærpelse for vold efter straffelovens §§ 244 og 246, som blev gennemført ved strafskærpelsesloven i 2002.

Jeg kan tilføje, at det er det helt klare udgangspunkt i retspraksis, at der udmåles en ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Hvis der f.eks. er begået særlig rå, brutal eller farlig vold omfattet af straffelovens § 245, vil dette desuden være en skærpende omstændighed ved strafudmålingen. Det kan eksempelvis være tilfældet, når der kastes brosten eller lignende mod politifolk og brandfolk, navnlig hvis der er tale om kast inden for kort afstand.

Som et eksempel på retspraksis kan jeg nævne en dom fra 2007, hvor en ung ustraffet mand med gode personlige forhold blev idømt 9 måneders ubetinget fængsel for flere gange inden for kort afstand at have kastet brosten mod politiet. Den pågældende ramte politiets køretøjer, men ingen betjente, og blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og forsøg på overtrædelse af § 245, stk. 1. Jeg kan tilføje, at Rigsadvokaten har tilkendegivet, at anklagemyndigheden vil nedlægge påstand om anvendelse af straffelovens § 119, både når der er tale om offentligt ansatte brandfolk m.v. og om privat ansatte brandfolk m.v., som udfører brandslukning og andre redningsopgaver efter aftale med det offentlige.

De tilfælde, hvor f.eks. politifolk eller brandfolk overfaldes med stenkast eller lignende og hindres i at udføre deres samfundsvigtige opgaver, er altså slet ikke omfattet af straffelovens § 119, stk. 3, som beslutningsforslaget vedrører. Sådanne tilfælde er omfattet af § 119, stk. 1, som har en langt højere strafferamme.

Som nævnt ser regeringen imidlertid med meget stor alvor på alle tilfælde, hvor politibetjente, brandmænd og andre redningsfolk hindres i at udføre deres arbejde. Det gælder, uanset om der anvendes vold og trusler om vold eller ej. Regeringen kan derfor grundlæggende tilslutte sig intentionerne bag beslutningsforslaget om at sikre, at der udmåles konsekvente straffe i sådanne sager.

Som jeg tilkendegav i sidste uge i forbindelse med præsentationen af regeringens bandepakke, vil regeringen derfor inden for kort tid fremsætte et lovforslag, der bl.a. vil indeholde forslag om at skærpe strafmaksimum i straffelovens § 119, stk. 3, fra 6 måneders fængsel til 1½ års fængsel. Dette vil være med til at understrege, at der skal udmåles klare og konsekvente straffe i grove sager om overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, f.eks. grove tilfælde, hvor personer ved at blokere tilkørselsveje søger at hindre brandvæsenet i at komme frem.

Som nævnt omfatter straffelovens § 119, stk. 3, alene tilfælde, hvor der ikke anvendes vold eller trusler om vold. Bestemmelsen kan omfatte en række forskellige situationer, f.eks. både tilfælde, hvor en person ved at holde fast i andre forsøger at undgå at blive taget med på politistationen, og tilfælde, hvor grupper af unge med vejspærringer forsøger at hindre politi og/eller brandvæsenen i at komme frem og hjælpe mennesker i nød. Efter regeringens opfattelse bør der ligesom i dag være mulighed for at udmåle bødestraf i mindre alvorlige sager, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om, at dette skal være udelukket.

Jeg vil til sidst gerne understrege, at det naturligtvis er en vigtig politiopgave at gribe ind over for personer, som f.eks. forsøger at hindre brandvæsenet i at udføre sit arbejde, både for at sikre, at brandvæsenet kan komme frem og udføre sine opgaver, og for at pågribe de pågældende lovovertrædere, så de kan blive draget til ansvar.

Rigspolitiet har oplyst, at politiet og anklagemyndigheden indgår i et tæt samarbejde med redningsberedskabet om opgaver i forbindelse med beredskabsmæssige hændelser under politiets samlede og koordinerende ledelse. Politiet skal bl.a. sikre, at samtlige funktioner i og uden for indsatsområdet koordineres på en sådan måde, at den samlede indsats foregår så effektivt som overhovedet muligt.

Rigspolitiet har indhentet oplysninger fra fire politikredse om samarbejde med beredskabs-

myndighederne. Samtlige kredse har oplyst, at der er et tæt samarbejde med beredskabsmyndighederne, bl.a. i den lokale beredskabsstabs regi. Herudover er der en løbende dialog mellem politikredse og beredskabsmyndighederne, f.eks. afholdes der i København et fast ugentligt koordinationsmøde mellem politiet og Københavns Kommunes beredskabschef.

Kl. 15:07

De fire politikredse har endvidere oplyst, at der er aftalt faste procedurer for håndteringen af situationer, hvor politi og beredskabsmyndigheder skal rykke ud, f.eks. til unge uromagere, der eventuelt kunne tænkes at ville søge at hindre politiets og beredskabsmyndighedernes arbejde. Disse procedurer omfatter bl.a. oprettelse af særlige mødesteder, hvor beredskabsmyndighederne afventer, at politiet vurderer, at det sikkert at arbejde i det pågældende område, eventuelt i fornødent omfang under politiets beskyttelse. Der er endvidere aftalt procedurer for håndtering af pludseligt opståede uroligheder, hvor der i forbindelse med redningsudrykninger opstår behov for politiets bistand og beskyttelse.

Sammenfattende er regeringen enig med forslagsstillerne i, at vi som samfund må tage klart afstand fra både tilfælde, hvor f.eks. politibetjente og redningsfolk udsættes for vold og trusler om vold, og tilfælde, hvor nogen på andre måder end ved vold eller trusler om vold forsøger at hindre dem i at udføre deres arbejde. Regeringen vil derfor inden for kort tid fremsætte et lovforslag om skærpelse af strafmaksimum i straffelovens § 119, stk. 3, og som jeg nærmere har redegjort for, kan regeringen derfor ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kvitterer selvfølgelig for, at ministeren trods alt omtaler forslaget positivt. Det er vi selvfølgelig glade for i Dansk Folkeparti. Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at regeringen selv er kommet med en bandepakke, hvor den bl.a. har det her område med. Og så er det selvfølgelig rigtig, at regeringen foreslår, at strafferammen kan hæves fra 6 måneder til 1½ år, hvor vi siger fra 6 måneder til 1 år – fred være med det, vi kan også godt sige 2 år, det skal sådan set ikke komme an på det – men forskellen mellem det, regeringen har fremlagt, og det, Dansk Folke-

parti har fremlagt her i dag, er stadig væk, at med Dansk Folkepartis forslag vil det være sådan, at gør man sig skyldig i det her, kommer man i fængsel, og med regeringens forslag vil det være sådan, sådan forstår jeg det, at er man skyldig, er det stadig væk enten i fængsel eller en bøde.

Med Dansk Folkepartis forslag er bøder udelukket; der er der altså fængselsstraf, og jeg vil høre, om regeringen vil være med til den del af Dansk Folkepartis forslag.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Se, vi tredobler jo sådan set strafferammen inden for den her paragraf. Jeg synes, det ville være uhensigtsmæssigt at fjerne muligheden for, at man f.eks. kan give bødestraf i de helt ekstremt milde tilfælde. Der kan altså være meget teoretiske tilfælde, hvor folk jo ikke rigtig har gjort noget, og hvor det virker noget aparte at smække dem i fængsel.

Men udgangspunktet er jo, at vi hæver strafferammen op til 1½ års fængsel. Der er altså her tale om en række forskellige situationer, som kan være meget, meget forskellige, så i de helt, helt små tilfælde synes jeg at det er rimeligt, at man fastsætter en bødestraf. Det er klart, at det ikke betyder, at jeg ikke er enig i, at der i de helt grove tilfælde skal baskes til den, og det er også derfor, at vi sådan set hæver strafferammen til 1½ år.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:11

Martin Henriksen (DF):

Jamen igen synes jeg, at det er rigtig godt, at regeringen er kommet med det udspil, som regeringen er kommet med på bandeområdet. Det er selvfølgelig ærgerligt, at der først skal skyderier i gaderne til, før regeringen kommer med et udspil, men jeg synes, det er rigtig godt.

Jeg vil godt bede ministeren om at genoverveje det element i Dansk Folkepartis forslag, der siger, at vi udelukker bøde, og siger, at man minimum kommer 7 dage i fængsel, hvis man – ud fra de ting, der er beskrevet i den paragraf, som forslaget omhandler – forhindrer politi, brandvæsen, ambulancefolk osv. i at udføre deres arbejde. Det er jo ikke lang tid, og det er en fin måde at sige til unge mennesker på, at det altså

har en konsekvens; man kommer altså ind at ruske, og man får en frihedsstraf, dog en lille frihedsstraf, men trods alt en frihedsstraf, hvis man forhindrer myndigheder i at komme frem til de steder, hvor de skal lave deres arbejde.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministereren.

Kl. 15:11

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er det jo vigtigt, at man lige holder tungen lige i munden. Hvis man fysisk forhindrer folk i at udføre deres arbejde som redningspersonale, hvad enten det er som ambulancemand, brandmand, eller hvad det er, straffes det altså efter den hårde paragraf, og så giver det jo som sagt op til 8 års fængsel. I det her tilfælde synes jeg stadig væk, at det er rimeligt, at der er mulighed for at give bødestraf i de helt milde tilfælde. Til gengæld er der altså mulighed for i de grovere tilfælde at udnytte strafferammen på 1½ års fængsel. Det er en god fleksibilitet, og det er samtidig virkelig, virkelig en skærpelse af straffen i forhold til det nuværende niveau.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

I Venstre forstår vi fuldt ud intentionerne i det her beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti. Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt, hvis nogle af dem, som skal sørge for, at samfundet fungerer, som skal passe på befolkningen, når der sker ulykker, eller når der er konflikter, bliver hindret i det. Endnu værre er det, hvis man fra nogle få ballademageres side udsætter dem for vold eller trusler. Det er selvsagt på ingen måde acceptabelt, og det skal der skrives ind over for. Ellers ender vi i anarki, og så kan vores samfund ikke fungere ordentligt.

Det ræsonnement ligger jo også bag de strafskærpelser, der i flere omgange er gennemført af regeringen på dette område. Det er også det ræsonnement, som regeringen, belært af de seneste ugers erfaringer fra bl.a. Nørrebro, lægger bag det element i regeringens bandepakke, som blev lanceret for nylig, og som vi snart skal forhandle her i Folketingssalen. Derfor synes vi, at der i det, der er foretaget, og det, der er bebudet fra justitsministeren, er taget højde for de intentioner,

som Dansk Folkeparti ønsker at fremme i dette beslutningsforslag.

Der er vel også elementer i Dansk Folkepartis forslag, som beror på en misforståelse. Vi er fra Venstres side også af den opfattelse, at der skal være en lovgivning på det her område, som giver proportion i tingene, og som rummer mulighed for, at det, der er uacceptabelt og ulovligt, trods alt kan bedømmes individuelt ud fra, hvad det er, der er begået, hvornår det er begået, og hvordan det er begået. Derfor synes vi, at det er rimeligt, at der fortsat kan gives en bøde i forbindelse med overtrædelser af loven, når folk i offentligt hverv eller personer i offentlig tjeneste, brandfolk, redningsfolk eller andre, bliver chikaneret.

Vi synes med andre ord, at lovgivningen rummer de intentioner, den skal, og at der har været gennemført strafskærpelser, som gør, at ingen kan være i tvivl om, at vi opfatter de her problemer som dybt, dybt alvorlige. Tilmeld har vi så med bandepakken, som den er lanceret, yderligere taget højde for en skærpelse i lyset af de seneste ugers erfaringer.

Med alt dette i baghovedet skal jeg på Venstres vegne sige, at vi ikke kan tilslutte os Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Se, jeg har jo læst det her forslag igennem med interesse, og i virkeligheden er jeg meget enig med Dansk Folkeparti i intentionerne. Det er fuldstændig frygteligt, når folk, som er ansat til at passe på os, i virkeligheden bliver forhindret i at gøre det, når de bliver truet eller overfaldet. Når de er ude at arbejde for at redde andre menneskers liv, er det en forbrydelse, som er meget alvorlig.

Fra Socialdemokraternes side har vi flere gange foreslået, at den gruppe af mennesker, som omfatter dem, som i virkeligheden skal være i offentlig tjeneste eller hverv, bliver udvidet. Vi har tidligere behandlet et beslutningsforslag, som vi havde fremsat, og som gik ud på, at eksempelvis andre – det kunne være ejendomsfunktionærer, men det kunne også være andre, som arbejdede steder, hvor de tog et stort slæb i forhold til mange af de problemer, der var – også skulle omfattes af de her regler. Nu forstår

jeg så, at regeringen med sin bandepakke lægger op til rent faktisk at ville se på, hvordan man kan udvide den her gruppe, og hvem det skal gælde, og det synes jeg selvfølgelig er fint.

Når det så drejer sig om strafferammen, må jeg sige, at jeg egentlig godt kan forstå Dansk Folkepartis ønske om, at det minimum skal give 7 dages hæfte. Omvendt vil jeg ikke i dag stemme for det her forslag, fordi jeg nu ved, at der kommer noget andet fra regeringen, men jeg vil sige, at jeg sådan set er meget enig i, at hvis man hindrer nogen i at hjælpe andre, uanset om det er en ambulancemand eller en politimand, eller hvem det er, synes jeg, at det er lidt noget fjolle-ri, når justitsministeren siger, at det er en mindre alvorlig sag. For kan det være en mindre alvorlig sag at hindre f.eks. en ambulance i at komme frem?

Det minder mig lidt om en anden debat, vi havde tidligere med den forhenværende justitsminister, fru Lene Espersen, som kom til at sige: »mindre alvorlige voldtægter«. Jeg kan huske, at jeg kiggede på hende og tænkte: Det er simpelt hen løgn, hvordan kan en voldtægt være mindre alvorlig? Jeg har det præcis på samme måde med, at man hindrer ambulancer i at nå frem. Det synes jeg heller ikke er mindre alvorligt. Men vi vil afvise forslaget, omend vi er meget enige i intentionerne, fordi vi ved, at vi kommer til at behandle noget lignende fra regeringen, og så tager vi det til den tid.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Meta Fuglsang som ord-
fører.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Det fremsatte beslutningsforslag angiver at være et forslag om skærpelse af straffen for vold mod den, der handler i offentlig tjeneste. Men den bestemmelse, det handler om, nemlig § 119, stk. 3, handler ikke om vold. Den handler om den, som lægger andre hindringer i vejen, og vold er dækket af andre bestemmelser.

Der er her blevet givet en meget grundig gennemgang af bestemmelsen, så det skal jeg ikke gå så meget i detaljer med. Jeg vil bare sige, at der er en forskel mellem det, som overskriften handler om, nemlig at det er vold, og det, som den bestemmelse, forslaget vedrører, omhandler, og som bestemt ikke er vold.

Man kan jo gisne om, hvorfor der er den her manglende overensstemmelse, hvorfor der ab-

solut skal stå vold i overskriften, når det ikke er det, det handler om. Foreløbig nøjes jeg med at konstatere, at der i hvert fald ikke er sammenhæng mellem det, som man vil gå ind og gøre noget ved, og den bestemmelse, man vil ændre.

For selvfølgelig skal vold straffes. Selvfølgelig skal det straffes, når man lægger hindringer i vejen for personer i offentlig tjeneste. Der synes jeg bare at vi skal være klar til at skille tingene ad. Som det forslag, der ligger her, er udformet, betyder det, at man kan idømmes en ubetinget fængselsstraf for enhver overtrædelse af § 119, stk. 3, dvs. enhver forseelse, som kan kaldes, at man lægger hindringer i vejen for en, der er i offentlig tjeneste, uanset hvor lille den er.

Det kan vi ikke støtte. Mange af de forseelser, der hører under § 119, stk. 3, er af en karakter, hvor man ud fra en betragtning om proportionalitet i hvert fald ikke med rimelighed kan idømme fængselsstraf, men hvor bøde vil være en passende straf. Den proportionalitet, der skal være mellem forbrydelse og straf, vil ikke være til stede, hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget.

Der er også tale om, at de grovere overtrædelser, sådan som der også tidligere er blevet redegjort for heroppe, kan straffes efter andre bestemmelser end § 119, stk. 3. Det vil sige, at der ikke er et hul i lovgivningen, som skal lukkes ved et forslag som det her.

Så SF kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Martin Henriksen (DF):

Altså, man kan bare læse forslaget, hvis man er i tvivl om, hvad det handler om, så burde det stå klart for de fleste. Der står klart, hvilken paragraf det er, man ønsker at ændre.

Det her forslag blev jo sådan set lanceret, da vi havde nogle uroligheder, nogle optøjer i begyndelsen af sidste år, hvor der bl.a. var indvandrerbånd, eller måske ikke bånd, men det, der skete, var relateret til det, der sker nu. Der var unge uromagere, som rendte rundt og brændte ting af osv. og forhindrede, at myndighederne kunne rykke ud de forskellige steder. Og der lancerede SF jo en række initiativer, hvori man krævede, at der nu måtte ske noget, nu skulle man sætte hårdere ind over for det her.

Så undrer det mig bare, når SF nu har lanceret de her initiativer og selv er kommet med nogle

af dem, hvorfor man så står her i Folketingssalen og siger til et beslutningsforslag, der strammer op i forhold til, hvordan tingene er i dag, at det kan man ikke støtte. Kunne ordføreren uddybe det lidt?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Meta Fuglsang (SF):

Det kan ordføreren godt. SF mener selvfølgelig, at der skal være straf for vold. Vi mener også, at man skal straffe strengt, når der er tale om grov vold, og vi mener selvfølgelig, at man skal straffe strengt, hvis der er tale om vold mod personer i offentlig tjeneste. Det er der overhovedet ikke nogen tvivl om.

Jeg er heller ikke i tvivl om, hvad Dansk Folkeparti mener, når man kigger på det her forslag. Man mener, at man skal ændre § 119 stk. 3, så enhver overtrædelse af bestemmelsen skal medføre en ubetinget fængselsstraf på minimum 7 dage. Det er det, jeg læser.

Så læser jeg også, at man vil skærpe straffen for vold. Det er bare to forskellige ting, og det tillader jeg mig at angive i den tale, jeg lige har holdt.

SF mener, at vi skal gøre noget ved det. Der er ikke nogen, der skal finde sig i optøjer på gaderne, der er ikke nogen, der skal finde sig i, at bandeopgør kommer til at ødelægge tilværelsen for de mennesker, som bor i de områder, det går ud over, og derfor er SF optaget af, at der sker noget. Vi er optaget af, at man gør noget for at forhindre det, fordi vi er optaget af at forhindre forbrydelser, og vi er selvfølgelig optaget af straf, men vi mangler ikke den her bestemmelse, som der vil indføres med det her beslutningsforslag.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:22

Martin Henriksen (DF):

Det er det typiske fra SF. Socialistisk Folkeparti har også været ude at lancere, at man nu skal gøre noget for at ansvarliggøre forældrene, når børnene render rundt og laver optøjer og brænder containere af osv. Det har Socialistisk Folkeparti jo også lanceret som et initiativ. Og for, jeg tror, det er en uges tid siden, var der et forslag i Folketingssalen, som netop lagde op til at gøre det, og SF sluttede med at konkludere, at det støttede man ikke.

På et eller andet tidspunkt må Socialistisk Folkeparti jo forstå, at man ikke kan rende rundt og sige til pressen, at nu vil man stramme op, nu vil man gøre sådan og sådan, og når man så kommer i Folketingssalen og skal forholde sig til et konkret lovforslag eller beslutningsforslag, så bliver det ikke til noget.

Fint nok, hvis Socialistisk Folkeparti ikke kan støtte dette forslag, fordi man har nogle tekniske forklaringer, eller hvad man nu kan finde på, men fru Meta Fuglsang kunne måske så løfte sløret for, hvornår Socialistisk Folkeparti selv fremsætter nogle forslag, som kan løse de problemer, og som gør, at der kommer mere konsekvens over for de unge ballademagere, som vi desværre ser husere en gang imellem

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Meta Fuglsang (SF):

Det største problem for Socialistisk Folkeparti i øjeblikket er sådan set, at vi ikke har magten til at få de beslutningsforslag, som vi gerne vil fremsætte, vedtaget. Og de forslag, som vi kommer med, så vi meget gerne fremmet her i Folketinget, men det har der desværre ikke været mulighed for indtil nu, for uanset at SF er fuldstændig klar over, at der skal være hårdere straffe, at der skal være klare konsekvenser, og at man skal sætte ind, så mener vi ikke det samme med det, som regeringen og Dansk Folkeparti gør.

Hele det forebyggende arbejde, som vi gerne ser, hele den indsats, som er helhedsorienteret, og som går ud på at fjerne fødekæden til bander, fjerne fødekæden til kriminalitet, forhindre, at de, der bliver taget ud af den kriminelle løbebane, kommer ind igen, alle de forslag står vi desværre temmelig alene med.

Vi vil gerne have, at der er straf for vold mod folk, som arbejder i offentlig tjeneste, og det er der i den straffelov, som er gældende i dag.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det bliver mere og mere mystisk, hvad det er, Socialistisk Folkeparti egentlig mener, eller om det i virkeligheden handler om at prøve på at score nogle stemmer i oprørte vande. Blot til information og for helheden i debatten her er det jo sådan, at velfærdsministeren er kommet med

en lang række initiativer i forhold til den forebyggende indsats i forhold til at forhindre rekruttering af yderligere bandemedlemmer, hele det, vi kalder for lillebrorindsatsen osv. Så det er jo ikke sådan, at Socialistisk Folkeparti har patent på at have det her synspunkt; det har regeringen også; vi er helt enige i det, og vi gør jo en fantastisk indsats i forhold til den forebyggende indsats. Der har aldrig nogen sinde været gjort så meget i forhold til forebyggelse, som der bliver gjort i dag. Nå, lad det nu ligge.

Det her handler jo ikke kun om forebyggelse, selv om en strafs-kærpelse måske også kan have den virkning på nogle, men det er også et spørgsmål om, at man sanktionerer konsekvent, når nogen overtræder de spilleregler, vi har her i samfundet. Når nogen forhindrer nogle i offentlig tjeneste i at udføre deres arbejde, f.eks. forhindrer, at brandbiler, ambulance eller politi kan nå frem, når nogle borgere har brug for hjælp, gælder det om, at de møder en konsekvens, og at de rent faktisk får en straf. Der er det sådan, at vi fra konservativ side er enige med DF i, at det skal straffes konsekvent og hårdt. Det skal man ikke bare gøre, det er ikke drengestreg, det er langt ud over det, man kan betegne som drengestreg, og derfor skal der selvfølgelig slås hårdt ned på det.

Vi har så fra konservativ side den opfattelse – og det har regeringen også, har jeg bemærket – at strafferammen ikke kun skal udvides til 1 år, som DF foreslår, men at den skal udvides til 1½ år. Det er vores vurdering, at det er det niveau, strafferammen skal ligge på. Dermed sender vi så også det klare signal til domstolene, at når vi tredobler strafferammen, forventer vi også, at domstolene ved strafudmålingerne tredobler deres straf. Det er jo det, der ligger i, at man udvider en strafferamme.

Men vi er til gengæld ikke enige med DF i, at man samtidig skal gå ind og sige til domstolene, at der er en minimumsstraf, at domstolene altså uanset sagens karakter, uanset omstændighederne, uanset grovheden, uanset den tiltaltes personlige forhold, begrundelse osv., altid som minimum skal give så og så meget straf. Her er der så foreslået mindst 7 dages fængsel. Det er vi ikke enige i.

Vi vil gerne fra konservativ side, så vidt det er muligt, undgå at pålægge domstolene at give minimumsstraffe, at de skal straffe med mindst så og så meget, for der er ikke to sager, der er ens, og selv for straffelovsbestemmelser i sager, hvor man tænker, at der da ikke kan være nogen

formildende omstændigheder, viser virkeligheden bare, at den overgår enhver fantasi: Der er sager fra tid til anden, hvor der er en række formildende omstændigheder, og hvor det vil være urimeligt, hvis man bruger minimumsstraffen. Og så har domstolene jo selvfølgelig også den mulighed, at de kan trække i nødbremsen og sige: Så bruger vi ikke minimumsstraffen. Men hvis den bestemmelse alligevel så bare vil blive brugt, er der ikke nogen grund til at have en minimumsstraf. Derfor synes vi, det er en dårlig idé med minimumsstraffe; det synes vi i det hele taget at det er, undtagen nogle meget, meget få steder.

Historien viser jo også, at Folketinget over mange år faktisk har fjernet minimumsstraffe fra flere og flere bestemmelser, og der er vel ikke mere end to-tre bestemmelser tilbage, hvor der er minimumsstraffe. Den ene er manddrab; der er der minimumsstraf. Men vi synes som princip, at vi skal overlade det til domstolene at vurdere de konkrete sager, og det er domstolene, der udmåler straffen.

Så alt i alt kan vi ikke støtte beslutningsforslaget her, for med hensyn til den ene del af beslutningsforslaget om at skærpe straffene kommer regeringen med et forslag inden længe i forbindelse med bandepakken, som overgår forslaget her, og den anden del om minimumsstraf kan vi ikke støtte ud fra et principielt synspunkt.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

I forlængelse af den diskussion, vi havde om det sidste forslag, hvor jeg som afslutning vekslede ord med hr. Peter Skaarup – det var noget med, at nogen var slappere og nogen var strammere osv., og at nogen var isoleret og nogen ikke var isoleret – må jeg sige, at jeg indtil videre er meget oplivet af, hvad jeg har hørt under behandlingen af det her beslutningsforslag. For det er nok heller ikke gået hen over hovedet på de tilstedeværende retsordførere, at bl.a. Dommerforeningen jo har langet meget kraftigt ud efter det, jeg oplever bl.a. Dansk Folkeparti har, nemlig en utrolig ringe tillid til domstolene; det er jo det, det er udtryk for, når man foreslår minimumsstraffe, som man gør her.

Men det, det handler om, er jo altså ikke, om man udøver vold, som der står i overskriften,

men når man lægger hindringer i vejen for, at folk, der er i offentlig tjeneste eller hvern, kan udføre det. Det er helt uacceptabelt, at folk enten udøver vold eller lægger hindringer i vejen for, at politi og brandbiler og ambulancer kan nå frem til de steder, hvor de skal udføre deres tjenester. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det gælder både i små tilfælde og i grove tilfælde, og der skal der bestemt sættes ind imod det de steder, hvor det foregår.

Men set fra vores synspunkt er det også det, som de regler, der gælder i dag, tager hånd om, fordi man jo, hvis man udøver vold eller truer med det, kan blive straffet inden for en strafferamme på op til 8 års fængsel, altså ganske betydelige straffe. Nogle af de eksempler, der er trukket frem i bemærkningerne, er jo så ting, som rent faktisk falder ind under den her meget betragtelige strafferamme.

Så er spørgsmålet så, om det, der så præcis handler om, når man ikke udøver vold, men bare hindrer, kan straffes hårdt nok i forbindelse med, at man kan komme i fængsel i op til 6 måneder.

Nu har vi det grundlæggende synspunkt, at straffelovsbestemmelser bør ændres, efter at man har konsulteret Straffelovrådet, og det opfordrer vi i øvrigt regeringen til at gøre i enhver henseende, også nu her i forbindelse med den nye bandepakke.

Men jeg vil da gerne sige sådan indledningsvis, også i forlængelse af det, som justitsministeren selv var inde på, at hvis vi står i situationer, hvor nogen altså har lagt hindringer i vejen, der f.eks. har medført, at en ambulance ikke er nået frem i tide til en nødstedt, som måske så i yderste konsekvens mister livet, eller vi snakker om store værdier, der brændes ned osv., så kan man da godt spørge sig selv, om en strafferamme på 6 måneder er tilstrækkelig. Og der vil jeg ikke afvise den del af forslaget, der handler om, at man kan diskutere – det vil så for vores vedkommende kræve, at man også lige involverer Straffelovrådet i det – at hæve strafferammen for de her hindringer i særlig grelle tilfælde.

Men jeg synes, den konservative ordfører var meget præcis i sine betragtninger om, hvorfor man ikke skal indføre minimumsstraffe, for der kan være mange grunde i den anden ende af skalaen til, at det i virkeligheden er meget kloge-re at uddele en bødestraf i forskellige tilfælde. Det med minimumsstraffe er jo et udtryk for, at man ikke har tillid til domstolene. Vi har faktisk tillid til domstolene, og vi er meget glade for, at

både regeringen og regeringspartierne er enige med os i, at man skal forbeholde det med minimumsstraffe helt, helt særlige situationer, og det udgør den her bestemmelse om at hindre udførelsen af offentligt ansattes tjenester eller hvern ikke i tilstrækkelig grad, og derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte det her med minimumsstraffe.

Så vi siger nej tak til forslaget her, men ser frem til at modtage regeringens forslag og håber, at man inden da vil forelægge det for Straffelovrådet.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med de to foregående ordførere med hensyn til spørgsmålet om minimumsstraf og vigtigheden af at have tillid til domstolene og overlade det til dem ud fra den konkrete sag at fastsætte den konkrete straf. Så det vil jeg ikke sige mere om.

Med hensyn til de problemer, der har været med, at brandfolk, ambulancefolk og politifolk bliver forhindret i deres arbejde, mener jeg, at det er et ganske alvorligt problem. En af de første gange, vi oplevede situationer, hvor brandfolk blev angrebet – jeg tror, det er 3 år siden eller deromkring – spurgte jeg derfor også forsvarsministeren, hvad man gjorde. Nogle steder har man faktisk taget initiativ til, at brandfolk komme ud og snakker med børn og unge og forklarer om deres vigtige arbejde. Der er en del brandvæsener, der også løbende har et arbejde med at tage børn ind, allerede fra de er meget små, så de lærer brandvæsenet at kende. De kommer på besøg, hører om, hvad det er for et arbejde, og hører om, hvorfor det er vigtigt. Jeg tror, at det er af rigtig stor betydning, at man har den dialog, at man prøver at lære børn og unge, hvorfor det er vigtigt ikke at stoppe udrykningskøretøjer, og hvad man kan risikere, hvis man gør det.

Jeg tror også, at det er rigtig vigtigt, at der generelt gøres en stor indsats for at lære børn og unge, at man skal bruge fredelige midler og ikke vold. Der foregår et kæmpe arbejde i vores skoler med at lære børnene konfliktmægling; hver eneste gang nogle begynder at bruge vold, tages der fat i at lære dem, at det ikke er acceptabelt, og i at lære dem, hvad de skal gøre i stedet. Den indsats er der god brug for at få flere ressourcer

til, og det håber jeg at kommunerne meget snart får lov til – dels at der kommer ekstra penge med, dels at de ikke får dummebøder af regeringen og Dansk Folkeparti, hvis de bruger penge på den indsats.

Med hensyn til om det er nødvendigt at hæve straffen, så har jeg altså meget svært ved at forestille mig de situationer, hvor man, hvis der er kastet med sten, brændt biler eller andet af, ville nøjes med at give 7 dages fængsel. Jeg mangler at se nogle eksempler fra Dansk Folkeparti som argument for, at det skulle være nødvendigt, nogle eksempler på, at man, når der er kastet med sten – og hvor vi altså er ovre i den bestemmelse, der kan give 8 års fængsel – ikke har kunnet finde en passende straf. Det mener jeg altså ikke rigtig vi har set nogen eksempler på.

Hvis vi derimod er optaget af, hvad vi kan gøre for at forebygge, at vi får de situationer, som vi så i vinterferien sidste år, ja, så har de faktisk i Københavns Kommune og andre steder haft rigtig gode erfaringer med at sætte massivt ind, når der skal være skoleferie, ved at sørge for masser af aktiviteter, så alle børn og unge er i gang med aktiviteter og der ikke er nogen, der går rundt på gaderne. Og det har virket, når vi ser på det mere generelle omkring bål og brand.

Så har vi problemerne med den voldsomme organiserede kriminalitet og bandeopgør, som vi ser i København i øjeblikket. Der skal der nogle andre tiltag til. Det diskuterede vi under det tidligere punkt, og vi kommer til at diskutere det igen og igen, indtil regeringen indser, at man bliver nødt til at tage ansvar og bliver nødt til at gå i gang med at forebygge situationen. Men der er brug for, at man indser, at hvis vi skal gøre noget ved det her, skal der altså noget andet til end bare signalpolitik om hårdere straffe. Så bliver man nødt til at gå ind og tage fat i det, der forebygges, og det, som vi ved virker, og det handler altså om at sikre, at de unge kommer med i nogle aktiviteter og kommer med i nogle fællesskaber, at de ved, at de har en anden mulighed end det at blive kriminelle, at de tror på, at de har en plads i samfundet, tror på, at der faktisk er brug for dem, og tror på, at de har noget at miste.

Hvis man bare på forhånd går ind og stempler dem alle sammen som kriminelle og som nogle, der ikke kan bruges til noget som helst, ja, så får vi mere af den her slags. Der er brug for, at vi forhindrer, at de kommer der ud. Vi må sørge for, at de får uddannelse, og sørge for, at de kommer med i nogle fællesskaber – nogle

fællesskaber, hvor de ikke, som en af de unge fortalte, skal være mere modige for at sige nej til at være med i et bankrøveri end for at sige ja.

De fællesskaber er det i høj grad op til os, der bor i områderne, at være med til at skabe, men vi har også brug for noget hjælp til, at der er gode ressourcer i skoler, børnehaver, fritidsklubber, idrætsforeninger osv. Og der har regeringen og Dansk Folkeparti et stort ansvar for, at der ikke kun bevilges penge til politiet, men også bevilges penge til det store forebyggende arbejde, der faktisk kan være med til at sørge for, at vi ikke får de her episoder. Så vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er sjældent, at straf virker, men derfor kan der være god grund til at straffe alligevel. Jeg forstår godt, hvorfor Dansk Folkeparti fremsætter det her forslag. Jeg har sådan set sympati med den – hvad skal man sige – bekymring, der er over, at folk forhindrer offentlige redningsarbejdere osv. i at udføre deres arbejde. Det forstår jeg sådan set godt, for det er jo ikke særlig godt, at brandvæsen, ambulancer, politi ikke kan udføre det job, som de egentlig skal udføre. Der kan opstå situationer, hvor det er menneskers liv og førlighed, det kommer til at handle om, og derfor er det selvfølgelig uacceptabelt, at folk prøver at forhindre redningskøretøjer i at komme frem, hvad enten der indgår vold i forbindelsen med det, eller hvis man på anden måde prøver at forhindre køretøjerne i at komme frem.

Jeg synes, at vi i det her tilfælde skal se på, om der er god mening i at hæve strafferammerne. Det betyder ikke, at jeg vil anbefale, at man stemmer for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, som det ligger her. Man kan jo sige, at Dansk Folkeparti er blevet overhalet lidt inden om fra slæbesporet af regeringen, der nu åbenbart også kommer med et forslag om at hæve strafferammen i forbindelse med den bandeplan, som kommer, og derfor synes jeg egentlig, at vi skal se nærmere på regeringens forslag, især fordi Dansk Folkeparti har taget det med minimumsstraffe med i sit forslag, hvilket jeg dybest set ikke er tilhænger af. Det er jo altid sådan, at der kan opstå en situation, som man ikke har mulighed for at tænke sig til i den teoretiske verden, som så gør, at man kan se, at den mini-

mumsstraf alligevel var sat for højt. Derfor synes jeg, at det er bedre, at det er Folketinget, der vedtager, hvordan der kan dømmes, hvilke strafferammer der skal være, men at det er domstolene, der udmåler de konkrete domme.

Så synes jeg også, at det er værd at nævne, når vi har den her debat, at det er rigtig fint, at både Dansk Folkeparti og regeringen hele tiden kan komme med forslag om, hvordan vi skal straffe folk, og hvordan vi skal få forbryderne væk fra gaden. Vi kan sådan set kun støtte op om, at man får de alvorlige forbrydere væk fra gaden, også dem, der gør det her, som jeg synes er en ret alvorlig forbrydelse. Men man gør stadig væk – og jeg bliver ved med at sige det, indtil man gør nok – alt, alt for lidt for at forhindre, at unge mennesker kommer ud i en kriminel løbebane. Man gør alt for lidt for at forhindre, at der kommer nye medlemmer af lillebrorbander, at der kommer nye medlemmer af de alvorlige bander, og at der er nye unge mennesker, som ikke er på den rigtige side af loven. Jeg håber, at den her »banderne væk fra gaden-plan«, som kommer, vil blive fulgt op af en »ingen ind i banderne-plan«, for det er sådan en plan, vi virkelig har brug for, hvis vi ikke skal diskutere de samme ting år ind og år ud i Folketinget.

Derfor er konklusionen, at vi vil være positive over for strafsækpelsen, når regeringen kommer med sit forslag, men at jeg og Borgerligt Centrum savner nogle initiativer til at forebygge, at vi får flere unge mennesker ud i kriminalitet.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:41

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil naturligvis takke for debatten og for de meningstilkendegivelser, der har været fra Folketingets øvrige partiers side. Hvis der er nogle misforståelser, med hensyn til hvad forslaget går ud på, vil jeg sige, at man måske kan læse det en ekstra gang og se, hvilken paragraf det er, vi søger at ændre. Men det her er jo sådan set et lille skridt på vejen, og vi ser gerne, at der kommer mange andre initiativer på det her område.

Det er vores opfattelse, at der på en lang række områder er behov for mere konsekvens over for bandemedlemmer, uromagere og andre i det danske samfund. Dette forslag er blot et af en række initiativer, som Dansk Folkeparti løbende

lancerer. Forslaget er bl.a. en reaktion på de foruroligende tilstande, vi så i starten af sidste år. I februar 2008 startede nogle af de værste og mest omfattende optøjer, Danmark har oplevet i nyere tid. En række unge satte ild til både offentlige og private ejendomme, flere skoler blev stukket i brand, hundredvis af biler blev brændt af, og opgange måtte evakueres på grund af brandattentater. Optøjerne var værst i starten af året, men er blusset op flere gange siden da.

Afbrænding af biler og affaldscontainere er således nogle steder blevet en del af hverdagen. Brandattentater mod offentlige institutioner som skoler m.v. forekommer også stadig. Desværre slap mange af brandstifterne væk, men politiet har også pågrebet en del. Således kunne Jyllands-Posten efter en række voldsomme begivenheder den 17. februar 2008 oplyse, at 29 unge mennesker, hovedparten med indvandrerbaggrund, blev fremstillet i grundlovsforhør efter en voldsom nats begivenheder.

I forbindelse med afbrænding af biler og skoler og andet hærværk m.v. har der været flere tilfælde, hvor de unge ballademagere har forhindret politi, brandvæsen og ambulance i at komme frem til deres bestemmelsessted. Af artiklen »Udbrændte containere og tåregas på Nørrebro« i Berlingske Tidende fra den 11. februar 2008 fremgår det, at Københavns Brandvæsen blev angrebet med brosten, da de rykkede ud til en påsat brand. Af artiklen »Politiet sætter alt ind på at finde trusselsmænd« i Jyllands-Posten fra den 21. september 2008 fremgår det, at politiet og brandvæsenet flere gange har oplevet at blive angrebet af stenkastende unge i Gellerupparken ved Århus. Det fremgår endvidere, at der har været fremsat trusler mod bestemte politifolk, der arbejder i området. På Amager måtte beboerne i en ejendom på Hjulmagerstien evakueres, da ilden fra en række biler, der var stukket i brand, fik fat i halvtaget på en ejendom.

Der var mange forskellige bud på årsagen eller årsagerne til optøjerne. Rigspolitiet kunne ikke give en enkelt forklaring på uroen, men politimester Michael Højer sagde til Ritzau, at der kunne være flere årsager, bl.a. utilfredshed med politiets visitationer, danske mediers gengivelse af Muhammedtegningen samt udvisningen af to tunesere, der beskyldes for at ville myrde tegneren Kurt Westergaard fra Jyllands-Posten.

Vi kan altså med rimelighed nærmere os en konklusion og sige, at det, at vi i Danmark står fast på, at politiet skal kunne kropsvisitere folk, når der er behov for det, kan udløse uro fra her-

boende indvandrere, først og fremmest fra muslimske unge. Vi kan også inddrage i den konklusion, at danske mediers gengivelse af Muhammedtegningerne har været medvirkende til uroen, altså at det, at vi benytter os af ytringsfriheden, kan være med til at udløse voldelig uro blandt herboende muslimske unge, og at det, at samfundet slog ring om den person, der benyttede sig af ytringsfriheden, og ønskede at beskytte ham og hans ret gjorde, at der kom uro og optøjer.

Kort sagt: Retten og viljen til at værne om vores land, om vores værdier, om vores fællesskab, kan altså få visse unge muslimer til at fare i flint og gå amok. Det er beskæmmende. Men det betyder ikke, at vi skal trække os og tage særlige hensyn. Tværtimod betyder det, at vi skal stå endnu mere fast. Dansk Folkeparti vil have konsekvens; det er det sprog, de kan forstå.

For en god ordens skyld skal jeg understrege, at vi i Danmark har masser af velfungerende indvandrere og efterkommere, og at der også er muslimske familier, der rent faktisk forsøger at tilpasse sig det danske samfund. De skal ikke opfatte dette forslag som et, der er vendt mod dem, men som et signal om, at de er på rette vej i modsætning til dem, der ikke er på rette vej.

Dansk Folkeparti har med tilfredshed noteret sig, at medlemmer af oppositionen samt medlemmer af regeringspartierne og medlemmer af regeringen med jævne mellemrum udtrykker holdninger, der ligger tæt på Dansk Folkepartis holdninger. Lad os i fællesskab sætte handling bag ordene. Velfærdsministeren, fru Karen Jespersen, skrev i en kronik i Politiken den 27. august 2008 om den alvorlige udvikling. Hun skrev bl.a.:

»Danmark er ikke alene om denne skræmmende udvikling blandt store børn og unge. ... Eksempelvis er problemet med skolebrande meget stort i Sverige. ... De svenske brandmænd kan have store problemer med at slukke brandene, fordi de kan blive angrebet. I juli beskrev den store, svenske avis Dagens Nyheter, hvordan brandmændene i Malmø blev angrebet i indvandrer-ghettoen Rosengård, så de nu kun rykkede ud under ledsagelse af politiet. ... Billedet i Danmark er altså desværre begyndt at minde om tendenserne i andre europæiske lande. I Danmark oplevede vi eksempelvis i februar også omfattende optøjer, hærværk samt et stort antal brande, herunder en del skolebrande.«

Tendensen er, at billedet i Danmark altså desværre er begyndt at minde om billedet i andre

europæiske lande. Alene i februar under de voldsomme optøjer var der ifølge Kristeligt Dagblad fra den 22. februar 800 påsatte brande lige fra bål i gaden, ild i containere og biler, herunder politibiler, ligesom der blev sat ild til flere skoler. Samtidig blev der kastet sten og fyrværkeri mod brandvæsen og politi, og der var trusler og chikane og masseslagsmål. De meget massive uroligheder er i mellemtiden afløst af andre dybt alvorlige integrationsproblemer i det danske samfund, her tænker jeg naturligvis på bandekrigen.

I danske kommuner har man visse steder ligesom i Sverige lavet en aftale med politiet, så de rykker ud før brandfolkene for at sikre, at brandfolkene og ambulancefolkene ikke bliver mødt med stenkast, når de kommer for at slukke en brand. Det er en skræmmende udvikling. Danmark, danskerne, Folketinget, samfundet skal ikke finde sig i det mere. Der er i den grad behov for mere konsekvens.

Forslaget er som nævnt tænkt som et middel mod de hovedsagelig unge indvandrere, som har sat gaderne i brand gennem de sidste par år. Men det har også relevans i forbindelse med bandekriminaliteten, da banderne – de bandekriminelle og deres håndlangere – jo også kunne tænkes at ville lægge især politiet hindringer i vejen for at nå frem til deres bestemmelsessted, f.eks. ved at sende kasteskyts af sted eller på anden måde forhindre politi- og ambulancefolkene i at nå frem og yde krisehjælp til bandernes ofre.

Derfor er Dansk Folkepartis forslag desværre blevet aktualiseret igen af bandekrigen, men så meget desto mere er der behov for handling fra regeringens side og fra Folketingets partiers side.

Uanset om det er ballademagere eller andre, der forhindrer myndighederne i at udøve deres hverv, skal vi ikke finde os i det. Der skal siges klart og tydeligt fra. Dette forslag er et lille skridt, men dog et skridt i den rigtige retning. Efter vores opfattelse er der behov for en betydelig skærpeelse af straffene på dette område, strafferammen bør hæves. På denne måde sender man en klar besked til de unge om, at det er helt uacceptabelt at forhindre myndighederne i at arbejde, når disse eksempelvis forsøger at redde liv. Det er vores vurdering, at en fængselsstraf vil have en præventiv effekt, da de unge vil forstå, at de straffes med frihedsstraf og ikke kun med en bøde allerede første gang, de bryder loven. I dag er straffen oftest blot en bøde, på

trods af at der er tale om en lovovertrædelse, der kan få fatale konsekvenser.

Dette forslag er som sagt et lille og første skridt i den rigtige retning. Jeg håber, at der med tiden vil blive gennemført stramninger, også gerne hårdere stramninger end det, der ligger i dette forslag, men måske Folketinget i første omgang kan enes om dette initiativ i den nærmeste fremtid. Det er i hvert fald Dansk Folkepartis håb, og vi vil fortsat presse på for stramninger.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:48

Karen Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at sige, at det er lige ved, at jeg følte fysisk ubehag ved at høre det indlæg, som vi hørte fra hr. Martin Henriksens side. Jeg havde egentlig meget sympati for forslaget, da jeg læste det igennem, for selvfølgelig skal man gøre alt, hvad man kan for at forhindre, at bøller gør noget, så hverken politi- eller ambulancefolk kan nå frem.

Men jeg må altså spørge til den retorik, der lige blev brugt fra Dansk Folkepartis side, jeg sad og skrev lidt ned: Danskerne skal ikke finde sig i mere, vi skal klart og tydeligt sige fra. Jamen altså, jeg troede, at det her lovforslag skulle gælde for alle, der skulle have en dom i Danmark, og ikke kun for muslimske unge; jeg troede også, at det skulle gælde for de autonome ude fra Ungdomshuset, som har kastet sten efter politiet. Men nu kan jeg så forstå, at meningen med det her lovforslag alene er at ramme en muslimsk befolkningsgruppe.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Martin Henriksen (DF):

Det er jo sådan, at når vi vedtager lovgivning i Danmark, gælder den jo for alle borgere i samfundet.

Men jeg kan i øvrigt ikke forstå, at fru Karen Hækkerup er så forfærdet over retorikken, for det meste af ordførertalen var sådan set en gengivelse af de bemærkninger, der står i beslutningsforslaget, som jeg går ud fra at fru Karen Hækkerup har læst, inden fru Karen Hækkerup kom ned i Folketingsalen.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:49

Karen Hækkerup (S):

Ja, selvfølgelig har jeg læst det.

Så viser det sig, at Martin Henriksen jo også er blevet fanget på et uheldigt ben, for lovforslaget henviser til § 119, stk. 3, mens det, som lovforslaget i virkeligheden handler om, nemlig vold, drejer sig om den paragraf, der hedder § 119, stk. 1. Og derfor er der tale om en lidt uheldig situation. Lad nu det ligge.

Jeg vil bare gerne opfordre Dansk Folkeparti til, at man i den situation, vi står i lige nu, med bandeuroligheder – en situation, som er så alvorlig – ikke får den pisket op til at være en etnisk konflikt. Det er ikke nogen konflikt mellem danskere og indvandrere, det er en konflikt imellem kriminelle. Og jeg tror, at man skal gøre sig meget, meget klart og tænke over, om den retorik, man som politiker selv bruger fra Folketingets talerstol, er med til at skabe mere fred eller mere fjendskab i gaderne.

Og den bemærkning vil jeg gerne lade stå.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:50

Martin Henriksen (DF):

Jamen så står den bemærkning. Jeg kan sådan set stadig væk ikke rigtig se, hvad problemet er, for Socialdemokraterne var jo også ude i pressen, efter at vi sidste år havde oplevet de uroligheder, som vi oplevede, for at sige: Nu finder vi os ikke i mere, nu skal der ske stramninger. Så Socialdemokraterne mener kun det, når stemningen er rigtig pisket op, og når tingene aftager lidt, har man sådan glemt det lidt.

Lad mig bare slå fast, at Dansk Folkeparti jo har lanceret en lang række forslag og lancerer løbende en lang række forslag. Det var Dansk Folkeparti, der oprindelig foreslog, at forældre skulle hæfte for de ting, som deres børn ødelægger, altså for hærværk. Det er nu på vej igennem Folketinget. Vi har foreslået, at den kriminelle lavalder skal sænkes; vi har foreslået generelt strengere straffe, minimumsstraffe, det er jo også det, der ligger i det her forslag; vi har foreslået mere politi på gaderne, og at der generelt skal uddannes flere betjente; og vi ønsker lovændringer, så der kommer flere udvisninger.

Vi har altså en lang række initiativer, og det er jo sådan, at de lovændringer, som vi måtte ved-

tage herinde i Folketinget, gælder for alle, men det er klart, at der er forskel på at være dansk statsborger og ikke dansk statsborger – det gælder f.eks. i forbindelse med udvisningsparagrafferne. Så selvfølgelig er der en forskel, men strafferammen osv. er jo den samme for alle.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg er ikke i tvivl om, at Dansk Folkeparti gerne vil være med til den del, der hedder »Banderne ind i fængslerne«, men problemet er bare, om man vil gøre noget i forhold til det, der hedder »Ingen ind i banderne«. Det er jo så den diskussion, der er.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at kommentere på det her forslag, men når ordføreren går ind og taler om, at de kriminelle mennesker, der er, har en bestemt religiøs baggrund, og man ligesom prøver at koble folks religion sammen med de forbrydelser, man gerne vil forhindre, synes jeg simpelthen, at det er under lavmålet, især når man påstår, at man gerne vil bevare og kæmpe for danske værdier. En af de værdier, som det her samfund er bygget på – og har været det i 160 år i år – er religionsfrihed, og hvis man fremadrettet også skal finde ud af at leve sammen på en ordentlig måde, skal man ikke fokusere på folks religion, når de begår forbrydelser. Jeg går ikke ud fra, at hr. Martin Henriksen mener, at de tragiske skolemassakrer i Finland, USA og senest Tyskland skyldes kristendommen.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Martin Henriksen (DF):

Jeg havde på fornemmelsen, inden jeg gik ned og holdt min ordførertale, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ville være uenig. Næste gang jeg skriver en ordførertale, hvor jeg også har på fornemmelsen, at hr. Simon Emil Ammitzbøll vil være uenig, vil jeg forbeholde mig retten til alligevel at gå ned og holde den ordførertale.

Jeg vil også forbeholde mig retten til at påpege, at der altså er visse problemer i Danmark, eksempelvis i forbindelse med nogle af de optøjer, som oprindeligt var baggrunden for, at Dansk Folkeparti fremsatte det her forslag, problemer, som har baggrund i religiøse og kulturelle pro-

blemer. Altså, jeg synes, at det et eller andet sted er relevant, at man påpeger det, for hvis vi ikke forstår, at religion og kultur også har en indflydelse på den måde, som folk agerer på, tror jeg bare, at vi må sige, at så bliver det jo også svært at løse problemerne.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:53

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det næste bliver vel, at der også skal være bestemte løsninger, alt efter hvilken religion folk har. Altså, helt ærligt, der er jo intet som helst religiøst i, at folk forhindrer en brandbil eller en ambulance i at komme frem. Det er en fuldstændig tåbelig ting at gøre, og det skal straffes, og det skal straffes hårdt, og for min skyld må det gerne straffes hårdere, end det bliver i dag. Så langt er vi enige. Så det er faktisk ikke det indholdsmæssige, der som sådan skiller os mest ad.

Det, der skiller os ad, er, om det er relevant at prøve at udpege folks religion som baggrund for, at de er ungdomskriminelle. Og hr. Martin Henriksen forholder sig overhovedet ikke til, om f.eks. skolemassakrer, som jo åbenbart er noget, der er udbredt i lande, hvor kristendommen dominerer, også skulle have en eller anden religiøs baggrund. Hr. Martin Henriksen smiler – selvfølgelig gør han det, for det har jo ikke nogen sammenhæng, hverken i det ene tilfælde eller i det andet.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Martin Henriksen (DF):

Bare for at sige, hvis vi nu lige pludselig skal til at blande skolemassakrer ind i det her, at det jo var Dansk Folkeparti, der indkaldte til et møde i Uddannelsesudvalget, et fortroligt møde, hvor vi netop ønskede at diskutere, hvad man kunne gøre for at forhindre, at sådan noget skete, og hvor vi netop ønskede at diskutere, hvad man kunne gøre, hvis sådan noget rent faktisk skete. Så det var Dansk Folkeparti, der som det første parti – mig bekendt i hvert fald – tog det op i Folketinget. Så det er der jo også fokus på, så hr. Simon Emil Ammitzbøll kan sove ganske roligt om natten. Vi vil gerne være med til at diskutere, hvilke årsager der måtte ligge til grund for det. Det er vi jo sådan set allerede begyndt på. Det gjorde vi for et godt stykke tid siden.

Så vil jeg bare sige, at hvis man ikke forstår det, når man kigger på de massive integrationsproblemer, vi har i det danske samfund, nytter det ikke noget, at man står i Folketingssalen og holder en tale, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har holdt, gang på gang. Det løser jo ikke nogen problemer. Man bliver nødt til at forholde sig til, hvad det rent faktisk er, der er problemet.

Hvis vi ser på den sociale forebyggelsesindsats i f.eks. København, vil jeg sige, at man jo der har pumpet masser af penge ud i den sociale indsats. Det har altså ikke givet en stor effekt. Der var en psykolog, der var ansat på en institution for kriminelle unge i Københavns Kommune, Nicolai Sennels, som påpegede, at hvis vi ikke begynder at snakke om, at indvandrernes kultur og religion også spiller en rolle, kan vi ikke løse problemerne. Han blev fyret.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er 1 minut til korte bemærkninger. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det er lidt underligt, at hr. Martin Henriksen slet ikke fortæller, hvad det er for en religion, der ligger til grund for rockernes kriminalitet. For jeg forstår ikke helt det her med, at det kun er islam, der skulle være skyld i, at nogle begår kriminalitet. Det har jeg altså svært ved at forstå, og heldigvis er der rigtig mange, et flertal, der ikke begår kriminalitet. Hvad er det så for en religion, der ligger til grund for alle dem, der ikke er muslimer, men som begår kriminalitet? Hvad er det, der ligger til grund for rockernes kriminalitet?

Så vil jeg bare høre lige så stille, om hr. Martin Henriksen er opmærksom på de undersøgelser, der er lavet, der viser, at der, hvor der virkelig er problemer med kriminalitet, der, hvor der en overrepræsentation, ikke er blandt indvandrere, men blandt de flygtninge, der stammer fra familier, som har været udsat for tortur, krigstraumer osv., og som ikke har fået den nødvendige behandling, nøjagtig ligesom vi så kz-lejrsyndromer efter anden verdenskrig.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Martin Henriksen (DF):

Altså, det er jo den typiske og velkendte argumentation og diskussion. Vi har hørt den i så

mange år. Hvis vi begynder at tale om, at kultur og religion har indflydelse på de problemer, som vi ser i det danske samfund, gør det bare tingene værre. Det er det, vi har hørt gang på gang. Men det er da lidt underligt, at i forbindelse med de problemer, som vi har i Danmark, i det danske samfund – og vi ved det jo, for det kan vi se på statistikkerne – er der rigtig mange, der desværre kommer fra muslimske lande. Det kan vi se, det kan vi jo se. Og vi kan se, at mange af de problemer, som vi har i Danmark, har de også i Sverige, i Tyskland, i England, i Frankrig osv. Så på et eller andet tidspunkt kunne det godt være, at man skulle til at overveje at lægge to og to sammen og sige, at vi altså har et problem og noget af det er forbundet med kultur – det er det! Det er det.

Jeg sagde jo i min ordførertale, at der også var muslimske familier, der gjorde det rigtig godt og var i gang med at tilpasse sig det danske samfund. Vi skal altså også huske på, at hvis vi vil give en håndsrekning til dem og sige, at de bevæger sig i den rigtige retning, er det da i den grad relevant, at vi påpeger, når der er nogle, der ikke gør det. Og det er i den grad relevant, at der er noget konsekvens over for dem, der bevæger sig i den forkerte retning. For hvis der ikke er det, minder det lidt om en blåstempling af det. Man kan ikke feje problemet ind under gulvtæppet, selv om det er Enhedslistens specialitet.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Line Barfod (EL):

Vi har foreslået i årevis fra Enhedslistens side, at der skal være en meget hurtig konsekvens, når unge begår kriminalitet, men vi vil ikke skelne, altså gøre forskel, alt efter hvilken religion de unge har. Vi mener, at der i forhold til alle unge, der begår kriminalitet, skal være en konsekvens meget, meget hurtigt og ikke først flere måneder efter.

Men hr. Martin Henriksen svarer ikke på spørgsmålet: Hvad er det for en særlig religion, der ligger til grund for rockernes kriminalitet? Hvad er det for en særlig religion? Når hr. Martin Henriksen nu mener, at det er religion, der er årsagen til kriminalitet, hvad er det så for en særlig religion, rockerne har, der gør, at de er kriminelle? Eller mener hr. Martin Henriksen, at det ikke er noget stort problem?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:58

betragtninger på baggrund af det, som man lægger op til at det handler om.

Den redegørelse, som justitsministeren kom med, var en meget grundig gennemgang af det her, og jeg vil meget gerne spørge hr. Martin Henriksen: Er bekymringen for, om det, man gerne vil ramme, nemlig forulempelse af offentligt ansatte, væk? Er man blevet beroliget af den grundige gennemgang, der er kommet af bestemmelsen, derhen at man kan se, at de forskellige ting kan straffes efter § 119, stk. 1, 119, stk. 2, eller andre bestemmelser?

Kl. 15:59

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Martin Henriksen (DF):

Det står jo allerede i Dansk Folkepartis beslutningsforslag. De forskellige paragraffer er jo opremset i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, så det kan man bare gå ind og læse. Det er ikke noget, der kommer som den store overraskelse.

Det, der er og har været Dansk Folkepartis mening med det her beslutningsforslag, har været at sige, at uanset hvordan og hvorledes man forhindrer politi, brandvæsen eller ambulancefolk i at nå frem og gøre deres arbejde, mener vi, at det er en så alvorlig forseelse, at der skal falde en straf, og den straf skal være en frihedsstraf. Det er det, som det her konkrete beslutningsforslag handler om. Men det er rigtigt, at vi jo også har en lang række forslag, som omhandler mere hårde paragraffer i straffelovgivningen.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Meta Fuglsang for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Meta Fuglsang (SF):

Det, jeg savner, er en smule ydmyghed over for den opgave, det er at lave kvalificeret lovgivning, når man blander tingene sammen.

Når man fremsætter et beslutningsforslag, som handler om en bestemt paragraf, men overskriften handler om noget andet, og hvor man i øvrigt får at vide af justitsministeren, at det, man gerne vil ramme, er dækket ind af lovgivningen, er det så ikke formålstjenligt at sige: Jamen så er vi beroliget, så er man dækket ind, så behøver vi ikke at køre videre med det her, og vi behøver slet ikke at gøre det til en debat, som handler om noget helt andet end vold mod tjenestemænd i funktion?

Martin Henriksen (DF):

Bare for at det skal stå fuldstændig klart selv for Enhedslisten – og der må jeg indrømme, at det godt kan være, at jeg skal have ordet igen et par gange, for at det står helt klart – vil jeg sige, at Dansk Folkeparti mener, at uanset hvem der begår kriminalitet i det danske samfund, skal der slås hårdt ned over for det. Det er, uanset om det er en indvandrerbande, eller det er en rockerbande.

Vi taler om, at rockerne er stærkt kriminelle, de er ude i noget skidt, og de skal holde op med det der, og vi synes, at der skal være hårdere straffe generelt. Det har vi jo sagt gang på gang. Der er en lang række ting, der gør sig gældende, når man taler om, at folk kommer ud i kriminalitet. Det kan være familiemæssige problemer, det kan være sociale problemer, det kan være faglige problemer i folkeskolen osv. osv. Det kan også være psykiske problemer. Men ud over, at der kan være alle de problemer, kan der også være nogle kulturelle problemer. Det kan ikke være så svært at forstå.

Jeg ved godt, at Enhedslisten har svært ved at forstå det. Altså, da der var en psykolog fra Københavns Kommune, som har beskæftiget sig med unge kriminelle indvandrere i mange år, der påpegede, at man også skulle til at forstå, hvilken indflydelse deres kultur har på de problemer, vi ser, så vi, hvordan socialborgmesteren fra Enhedslisten fik presset vedkommende væk fra Københavns Kommune. Det ser vi jo en lang række eksempler på. Det er jo trist.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Meta Fuglsang (SF):

Jeg lytter jo med stigende undren til det her. Jeg troede faktisk, at vi havde et forslag, som man, hvis man så på det med de venlige briller, kunne rubricere som udtryk for en ærlig bekymring hos Dansk Folkeparti om, om der nu også var en strafmulighed i forhold til alle dem, som på en eller anden måde stiller sig i vejen for dem, der er i offentlig tjeneste. Jeg synes også, at det beslutningsforslag, der er blevet fremsat, er blevet behandlet sådan af de ordførere, som har kommenteret det, og der er kommet nogle relevante

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Værsgo.

Kl. 16:02

Martin Henriksen (DF):

Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti fremsatte det her beslutningsforslag for efterhånden et godt stykke tid siden. Vi gjorde det på baggrund af nogle optøjer, der var i 2008, altså i starten af sidste år. Siden hen er vores forslag desværre igen blevet aktualiseret af den bande-krig, som vi ser nu og her.

Hvis vores forslag var så skidt, ville det jo nok ikke være sådan, at regeringen, efter at Dansk Folkeparti havde fremsat sit forslag, fremsatte et forslag, der på en lang række strækninger faktisk er identisk med Dansk Folkepartis forslag. Så når det kommer til stykket, vil det jo sådan set nok vise sig, at intentionerne i Dansk Folkepartis forslag bliver vedtaget af Folketinget – selvfølgelig uden Socialistisk Folkepartis stemmer, men det er vi vant til.

Kl. 16:02

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne, og så er det fru Karen Hækkerup i anden omgang.

Kl. 16:03

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det er ganske usædvanligt at bede om ordet i anden omgang, når man behandler et beslutningsforslag, men jeg synes alligevel, at den debat, vi har haft nu, kræver, at jeg går på talerstolen en gang til.

Vi har behandlet et lovforslag, som handler om at skærpe straffen for dem, som forhindrer folk i offentligt tjeneste eller andet hverv i at udføre deres arbejde, men vi er havnet i en debat – som jeg ikke ved om man kan kalde en integrationsdebat, for det synes jeg egentlig på en eller en måde ikke engang at den er – som jeg synes har været skadelig i sin retorik. Jeg vil gerne sige, at når hr. Martin Henriksen fra Folketingets talerstol står og omtaler Nicolai Sennels, som netop har lavet en bog om kriminelle muslimer, og forklarer hans historie, glemmer hr. Martin Henriksen jo at sige, at den nævnte børnepsykolog, Nicolai Sennels, rent faktisk er medlem af Dansk Folkeparti. Den historie synes jeg hører med.

Så vil jeg sige, at jeg sådan set ikke har læst bogen. Jeg er sikker på, at der er nogle spændende betragtninger i den, men jeg så en debat i Deadline, hvor bl.a. Manu Sareen diskuterede

med Nicolai Sennels, og her konkluderede Nicolai Sennels, at de unge bliver kriminelle, fordi de er muslimer. Der vil jeg bare sige, at jeg synes, at sådan nogle argumenter, som Dansk Folkeparti nu også fremfører, er farlige. Der er ikke nogen, der bliver kriminelle, fordi de er muslimer. Man kunne være taget til Ringsted og have besøgt Alevimuslimerne, som har et individualiseret gudsforhold, og så ville man have kunnet finde en helt anden tilgang.

Jeg synes bare, at man må påpege, at uanset at jeg medgiver, at integrationen på lange stræk har fejlet, og at kultur spiller en rolle, er det vigtigt at lade være med at skabe splid i befolkningen. Jeg synes, at det var det, vi var vidner til lige før.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det gav anledning til en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:05

Martin Henriksen (DF):

Det er sådan en underlig måde at føre debatten på, at fordi man mener, at en psykolog, der har beskæftiget sig med det sociale arbejde i mange år, måske eller måske ikke er medlem af Dansk Folkeparti, er han ukvalificeret til at have de meninger, som han har. Så er han ukvalificeret til at mene det.

Altså, vi kunne gå ud og spørge alle de forskellige eksperter, der i tide og utide udtaler sig om alle mulige forskellige holdninger og alle mulige forskellige tilstande i det danske samfund, om deres politiske tilhørsforhold. Der er en sociolog, der i det sidste par dage har gjort sig klog på, at den måde, man kan løse den bande-konflikt på, der er i dag, er, ved at vi alle sammen sætter os ned i en rundkreds, og så taler vi om tingene. Altså, der begynder vi da ikke fra Dansk Folkepartis side at sige: Han er nok Socialdemokrat, eller han er nok fra Enhedslisten, og hvis han i øvrigt er det, gider vi slet ikke høre på ham. Det er da en underlig måde at diskvalificere folk, der har beskæftiget sig med et område i mange år, på. Det er da ikke seriøst.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:06

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror faktisk ikke, at jeg sagde noget om, at han var ukvalificeret. Han er psykolog, jeg så ham i Deadline, og jeg syntes, at han virkede kompetent, indbydende, hyggelig, dygtig. Men

jeg må bare sige, at de konklusioner, han nåede frem til, kunne jeg ikke forstå hvordan man kan nå til. Man kan sige, at man har været i et miljø, hvor der er omkring 200 muslimske unge, som kæmper med kriminalitet? Det gør de selvfølgelig, fordi der er sociale faktorer, fordi der er arbejdsløshed i familien, fordi der er stofmisbrug i familien, fordi der er tusind af de der andre ting, som vi godt ved i virkeligheden fører til kriminalitet. Hvordan kan man så ende med at konkludere, at grunden til, at de bliver kriminelle, er, at de er muslimer? Hvad så med alle de muslimer, der ikke bliver kriminelle?

Det er sådan set bare det, som jeg synes er vigtigt at sige. Vi skal ikke her i Folketinget tale, som om den del af vores befolkning, som lever i vores land, som er en del af vores fællesskab, er kriminelle, fordi de er muslimer. Og jeg synes, at det må siges højt og tydeligt, at sådan skal man ikke tale om folk. Sådan skaber man splid i befolkningen. Vi skal sørge for at inddrage alle i vores fællesskab, uanset hvilken religion de har, hvis de har nogen overhovedet. Vi skal anerkende, at der er integrationsproblemer, for det er der, store problemer, men vi må aldrig nogen sinde daemonisere folk, for så ender vi med at skabe mere had.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Martin Henriksen (DF):

Fru Karen Hækkerup hørte tilsyneladende ikke, hvad jeg sagde i min ordførertale, for der sagde jeg jo sådan set klart og tydeligt, at hvis vi vil vise de indvandrere, herunder muslimske familier, som faktisk gør det godt og forsøger at integrere sig i det danske samfund, at de er på rette vej, er det vigtigt, at vi er konsekvente over for dem, der ikke forsøger at integrere sig i det danske samfund. Det kan man bare gå ind og læse, for det sagde jeg sådan set. Men fred være med det.

Jeg vil bare kvittere for, at Socialdemokraterne har ytret sig positivt om Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:08

Karen Hækkerup (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Martin Henriksen i lige præcis den betragtning, nemlig at vi

svigter alle dem, der opfører sig ordentligt, alle dem, der vil være en del af det her samfund, alle dem, der ønsker at være integreret, hver eneste gang vi ikke tager hånd om dem, som laver ballade. Så langt er jeg fuldstændig enig med Dansk Folkeparti.

Men jeg synes alligevel, at ordføreren skal gå hjem og genhøre det indlæg, som blev holdt fra talerstolen, for det, der blev sagt, var: Danskerne – vi – skal ikke længere finde os i det. De muslimer er jo også danskere. Man kan da ikke stå og sige, at danskerne ikke længere skal finde sig i det. Hvorfor skal de muslimer, der opfører sig ordentligt, som vil være en del af vores samfund, som er velkomne, som bidrager, som er social- og sundhedsassistenter, og som kører vores busser, have at vide, at danskerne ikke længere vil finde sig i, at de er muslimer?

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører vitterlig skal gå hjem, printe talen ud, men også høre den på bånd og høre, hvordan ordene faldt. For den retorik er altså fjendtlig.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 80: Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe ungdomsrabatten ved overtrædelser af straffeloven.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 13.01.2009).

Kl. 16:09

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.